

Deze getuigenis van Els Vanneste mag volledig of gedeeltelijk overgenomen worden voor publicatie. Download haar foto in hoge resolutie via kvlv.be/pers.

Een boerin getuigt wat de droge zomer écht betekent voor haar bedrijf en gezin

Binnenkort is het 1 september, terug naar school. Ook onze kinderen gaan er weer een jaar tegenaan. In zijn fluohesje zie ik de jongste weer vertrekken. Via de campagne 'Helm Op, Fluo Top' plakte hij vorig jaar een spaarkaart vol en verdiende een beloning: een vrijkaart voor een dagje dierentuin. Samen keken we uit naar die welverdiende 'break'.

De droogte deze zomer stuurde onze plannen echter in de war. Het onbezorgde vakantiegevoel, het loslaten van de dagelijkse routine en verantwoordelijkheden, tijd nemen voor elkaar: er kwam weinig van in huis. Want als boerin is ook dat onze zorg: waken over de rustmomenten op de boerderij.

Op ons landbouwbedrijf werken we vanuit een band met de natuur. Dat is onze drijfveer én onze kwetsbaarheid. Weerselementen blijven onvoorspelbaar en zorgen voor overmacht. Tijdens de vakantie zaten wij te hunkeren naar een druppel neerslag, maar tevergeefs, weet iedereen die thuis zijn gazon in een rotvaart zag verdorren. Ook teelten en weidegras waren niet opgewassen tegen de uitzonderlijke droogte. Als ondernemer de vrucht van je werk voor je ogen zien uitdrogen, is een zware last om dragen. We besloten dan ook om onze aardappelen zelf te beregenen. Een zware klus bovenop de drukke oogstwerkzaamheden - geen tijd voor een dagje dierentuin met de kinderen dus.

Beregenen betekent overdag leidingen leggen en de haspel verzetten van perceel naar perceel in de brandende zon. 's Nachts wordt het water aangevoerd, wordt er beregend en lekken gedicht: essentiële voorzorgsmaatregelen om kostbaar water optimaal te benutten en niet te laten verdampen. Oneindig respect voor de mannen die hier 's nachts over waken. Beregenen vraagt enorm veel van je en het betekent ook het uitpluizen van regelgeving en adviezen. En natuurlijk blijven rekenen: het kostenplaatje moet blijven kloppen. Ook in de stallen was er extra aandacht nodig, want de dieren hadden nood aan verkoeling. Omdat hun zomermenu verdorde, schotelden we hun alvast de wintervoorraad voor.

In onze huiskamer lopen werk en gezin gelijk. Na de zoveelste onderbroken nacht, het uitblijven van de regen en de nog maar eens uitgestelde plannen, komen uiteindelijk vermoeidheid en irritatie aanwaaien. Deze vakantieperiode bracht ons stress, geen rust.

Als boerin leer je je mannetje staan in moeilijke omstandigheden, als ondernemer op een familiebedrijf. Maar als vrouw, echtgenoot en moeder gaat het wringen. Wanneer de media bulken van evenementen en er meer *out-of-office* emails dan antwoorden terugkomen, besef je nog meer dat je op de boerderij, ver weg van iedereen werkt.

Ook boerinnen willen hun hardwerkende boer papa-tijd met de kinderen gunnen. Ook wij hunkeren naar die onbezorgde vakantietijd voor ons gezin. Schaarse momenten om eens bij te praten met een vriendin voelen te vaak als gestolen tijd van het bedrijf. Waarom we ondanks alles toch voluit kiezen voor ons vak? Omdat het zorgvuldig bewerken van die vruchtbare bodems onze trots en passie is. Omdat we met overtuiging onze omgeving willen voorzien van gezond, lokaal voedsel.

Werken op het ritme van de natuur, mee met de seizoenen is een mooie maar uitdagende keuze. Zeker in tijden waarin alles met een muisklik uit de 3D-printer lijkt te kunnen rollen. De natuur daarentegen is onbeheersbaar. Geeft en neemt. Zorgt voor overmacht. Op het einde van de dag laat ons werk zich niet altijd vangen in wetten, regels of protocollen, in de eisen van de maatschappij.

In de vakantie moeten onze kinderen nooit verplicht naar de opvang. Ze kunnen oneindig ravotten in het aardappelveld. Dat doet nu voor hun dienst als één grote zandbak. In hun ogen is de haspel één grote douche. En achteraf samen een hoeve-ijsje, in ruil voor een toegestoken hand, zijn onze genietmomentjes.

Na zonneschijn kwam uiteindelijk toch de regen. We tanken even energie terwijl de hitte wegebt, maar nemen onze zomerse zorgen mee het najaar in: of we de contracthoeveelheden wel kunnen halen, bezorgdheid over wintervoorraden, over het zaad- en pootgoed voor volgende lente, over de kosten van de beregening, de lagere opbrengst na de droogte... En dat uitgesteld vakantieplan? De beloning van een dagje dierentuin bleek, gelukkig voor ons, geldig tot eind september.

Els Vanneste

Wie is Els?

Els Vanneste (44) is burgerlijk ingenieur van opleiding en mama van drie kinderen. Samen met haar man werkt ze voltijds op hun boerderij in Moerkerke. Ze zijn de vijfde generatie die actief is op het gemengde landbouwbedrijf met melkvee en akkerbouw. De teelt van aardappelen voor de versmarkt maakt hier een belangrijk deel van uit.

In haar schaarse vrije tijd combineert Els verschillende sociale engagementen. Zo is ze bestuurslid bij KVLV Moerkerke, voorzitter van KVLV Agra regio Brugge en zetelt ze in de Nationale Agraraad. Els is ervan overtuigd dat het verenigingsleven zorgt voor verbinding tussen mensen in de lokale gemeenschap en draagt daar graag haar steentje voor bij.

KVLV Agra brengt vrouwen actief in de land- en tuinbouw samen om elkaar te ontmoeten en ervaringen te delen. Naast sectorspecifieke vorming en samen bijleren krijgen ook landbouw en maatschappij, belangenverdediging en thema's die hen als vrouw nauw aan het hart liggen een plaats. KVLV Agravrouwen dragen zorg voor elkaar, ook wanneer het even wat moeilijker gaat.

Graag een interview of contact met Els? Contacteer KVLV-Agramedewerker Sylvie Decoutere via sdecoutere@ons.be of 0473/55 50 87.

Op kvlv.be/pers kun je enkele foto's van Els in hoge resolutie downloaden.